

Nr 529.

Av herr **Holmström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 170, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1945/46.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 170 till riksdagen angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1945/46 ha i personalförteckning för försvarsstaben upptagits bl. a. 11 regementsofficerare, varav 2 militärassistenter, i lönegrad Oa 5 el. Oa 4, och 4 majorer, militärassistenter, i lönegrad Oa 4.

Av ovannämnda militärassistenter avses 5 såsom militärassistenter i chefsställning, nämligen vid vardera av järnvägsstyrelsen och rikets allmänna kartverk 1 överstelöjtnant eller major (Oa 5 el. Oa 4) samt vid vardera av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, telegrafstyrelsen samt civilförsvarsstyrelsen 1 major (Oa 4). Då med hänsyn till verksamheten inom de olika ämbetsverken m. fl. förhållanden någon anledning icke föreligger för placering av nämnda militärassistenter i olika lönegrad har försvarsstabschefen hemställt, att från och med budgetåret 1945/46 militärassistenterna vid väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, telegrafstyrelsen samt civilförsvarsstyrelsen måtte upptagas i lönegrad Oa 5 el. Oa 4 (överstelöjtnant eller major). Såsom skäl för förslaget har anförts, att dess genomförande skulle vidga rekryteringsbasen och öka möjligheten att bevara kontinuiteten i berörda befattningar. Något sakligt skäl att med hänsyn till betydelsen för försvaret placera militärassistenterna i exempelvis väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt telegrafstyrelsen lägre än militärassistenten vid kartverket anser försvarsstabschefen icke föreligga. Försvarsstabschefen har vidare åberopat, att telegrafstyrelsen uttalat sin anslutning till anförda synpunkter samt att väg- och vattenbyggnadsstyrelsen för sin del tillstyrkt förslaget och därvid framhållit, att styrelsens ämbetsområde genom vägväsendets förstatligande i avsevärd omfattning utökats, i samband varmed också verksamheten inom styrelsens militäravdelning blivit av större betydelse, närmast jämförlig med järnvägsstyrelsens militärbyrå. Härutöver har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen framhållit önskvärdheten av likställighet med de civila byråcheferna förutom i rådande tjänsteförhållanden jämväl i vad avser löneställningen.

Då här ifrågasvarande militärassistenter i tjänstehänseende äro likställda med de civila byråcheferna synas rimlighetsskäl tala för att de också erhålla i stort sett samma löneställning. Detta torde bliva fallet genom placering i alternativ lönegrad (Oa 5 el. Oa 4) och utgående lön kompletterad med särskilt arvode. Denna princip har också av departementschefen ansetts riktig vid behandling

av arvodesfrågan för militärassistent med byråchefs ställning. Sålunda anför departementschefen i propositionen (s. 59): »Då de i tjänstehänseende bliva i viss mån likställda med de civila byråcheferna, synes det riktigast, att de också erhålla i stort sett samma löneställning. Vid tillämpning av sakkunnigförslaget skulle major redan i mellersta löneklassen erhålla en avlöning liggande mitt emellan begynnelseavlöningsarna för en extra ordinarie och en ordinarie civil byråchef i 30 lönegraden, under det att avlöningen för en överstelöjtnant i högsta löneklassen i stort sett skulle motsvara slutavlöningen till en ordinarie civil byråchef i nämnda lönegrad».

Oaktat detta uttalande har departementschefen icke ansett sig kunna tillstyrka bifall till försvarsstabschefens förslag. Som skäl härför anför departementschefen, att hithörande spörsmål såvitt angår militärassistenterna vid telegrafstyrelsen, civilförsvarsstyrelsen och vattenfallsstyrelsen så sent som föregående år voro föremål för reglering. Åsyftad reglering bestod däri, att en för militärassistenten i telegrafstyrelsen avsedd lön i lönegrad Oa 4 överflyttades från signalregementets stat till försvarsstaben, att en ny lön i lönegrad Oa 4 avsedd för militärassistenten i civilförsvarsstyrelsen tillkom på försvarsstabens stat samt att löneförhållandena för militärassistenten i vattenfallsstyrelsen reglerades genom arvode med hänsyn till att denna befattning uppehölls av pensionerad officer. Här anförda åtgärder torde knappast kunna anses som en reglering av hithörande förhållanden, åtminstone icke sådan reglering, som åsyftas med försvarsstabschefens förslag.

Då de arbetsuppgifter och det ansvar, som åvila meromnämnda chefsassistenter, i stort sett äro av likartad karaktär och omfattning, synes rättvisesynpunkten kräva, att dessa befattningar placeras i samma lönegrad, och icke som nu är fallet en av de mindre befattningarna i högre lönegrad än andra mera betydelsefulla.

Med hänsyn till bl. a. kravet på såväl vidgad rekryteringsbas som framför allt ökade möjligheter att bevara kontinuiteten i berörda befattningar torde man icke kunna bortse från den betydelse ett bifall till försvarsstabschefens förslag skulle medföra. Ett uppskjutande av frågan, som slutligt måste kräva sin lösning enligt framförda synpunkter, skulle kunna komma att medföra för vissa ämbetsverk icke önskvärt avbrott i kontinuiteten.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte, med ändring av Kungl. Maj:ts förslag, besluta att i personalförteckning för försvarsstaben uppföra
14 regementsofficerare, varav 5 militärassistenter, i lönegrad Oa 5 el. Oa 4 och 1 major, militärassistent, i lönegrad Oa 4.

Stockholm den 5 april 1945.

Nils Holmström.